

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/1031/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912206097
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6912206097.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, zastúpeného právnym zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36613843, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, v mene ktorého pred súdom koná Mgr. Tomáš Kušnír, advokát a konateľ, proti odporcom: 1/ F. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom v Q. K., Z. č. XX/XX, 2/ O. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom v Q. K., Z. č. XX/XX, obidvaja zastúpení JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, Janka Kráľa č. 5/A, a 3/ G. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v Q. K., U. č. XXX/XX, v súčasnosti bytom vo N. C., F., L. F., F. č. XX, za účasti Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42176778, so sídlom v Prešove, Námestie Legionárov č. 5, ako vedľajšieho účastníka na strane odporcov, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, Janka Kráľa č. 5/A, o zaplatenie 7.848,73 € s príslušenstvom, o dovolaní navrhovateľa, odporcov 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 9C/11/2013-102 zo dňa 04.03.2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania (druhý výrok) m e n í tak, že navrhovateľ je p o v i n ý nahradiť odporcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne trovy právneho zastúpenia v sume 412,14 € a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov trovy právneho zastúpenia v sume 414,55 €, všetko na účet ich právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom v Lučenci, Janka Kráľa č. 5/A, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovateľ je p o v i n ý nahradiť odporcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne trovy odvolacieho konania v sume 105,66 € a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov trovy odvolacieho konania v sume 52,83 €, všetko na účet ich právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom v Lučenci, Janka Kráľa č. 5/A, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa voči odporcom domáhal zaplatenia sumy 7.848,73 € s príslušenstvom podľa ustanovenia § 96 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil (prvý výrok). Dôvodom tohto procesného postupu súdu bola skutočnosť, že navrhovateľ pred začatím pojednávania vo veci samej zoberal návrh v plnom rozsahu späť. Súd navrhovateľovi vrátil prostredníctvom miestne príslušného Daňového úradu Bratislava časť zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 345,37 € (štvrtý výrok). O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť, aby v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia zaplatil odporcom 1/ a 2/ a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov trovy konania sume 625,62 € a to na účet ich právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta (druhý výrok). Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za dva úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie vedľajšieho účastníka) po 200,85 €, náhrady hotových výdavkov (2 x režijný paušál po 7,63 €) a 20% DPH z odmeny a náhrady. Odporcom 1/ a 2/ okresný súd priznal odmenu za jeden spoločný úkon právneho zastúpenia (vyjadrenie zo dňa 01.03.2013) znížený o 50 % v sume 200,85 €, režijný paušál k úkonu v sume 7,81 €. Tarifnú odmenu súd určil z tarifnej hodnoty 5.867,35

€, pretože príslušenstvo pohľadávky nie je súčasťou tarifnej hodnoty. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. Odporcovi 3/ náhradu trov konania nepriznal (tretí výrok).

Proti výroku uznesenia o náhrade trov konania odporcov 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka na strane odporcov (druhý výrok) podal navrhovateľ včas odvolanie zo dňa 23.04.2013 (č.l. 117-122 spisu). Poukázal na to, že uzneseniami Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 09.10.2012 a zo dňa 08.01.2013 bol na majetok odporcu 1/ a odporcu 2/ vyhlásený konkurz. Pohľadávku, ktorú si proti odporcom 1/ a 2/ uplatnil v prejednávanej veci si prihlásil do uvedených konkurzov vedených na majetok odporcu 1/ a 2/. Na majetok odporcu 3/ bol tiež vyhlásený konkurz a konkurzné konanie bolo zastavené pre nedostatok majetku. Návrh na začatie konania zoberal v prejednávanej veci späť z uvedených dôvodov a nemožno mu pričítať, že tým zavinil zastavenie konania. Okresný súd mal o trovách konania rozhodnúť s použitím ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. Ďalej uviedol, že odporcovia 1/ a 2/ si zvolili právneho zástupcu po vstupe vedľajšieho účastníka do konania; tento právny zástupca pritom vo vyjadrení zo dňa 01.03.2013 neuviedol žiadne nové skutočnosti. Úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na tento účel zriadeným subjektom spôsobilým poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú právnu pomoc. Združenie na ochranu spotrebiteľa má byť samé spôsobilé poskytnúť právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Vyjadril názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Podania právneho zástupcu vedľajšieho účastníka neobsahujú žiadne skutočnosti, ktoré by sa vzťahovali na predmet sporu a boli by významné pre rozhodnutia o veci samej. Na základe uvedeného navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania zmenil a odporcom 1/ a 2/ ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti výroku uznesenia o náhrade trov konania (druhý výrok) podali včas odvolanie zo dňa 23.04.2013 (č.l. 111-114 spisu) aj odporcovia 1/ a 2/ a vedľajší účastník na strane odporcov. V dôvodoch odvolania uviedli, že okresný súd im priznal náhradu trov právneho zastúpenia v menšom rozsahu, ako si ju uplatnili. Pri rozhodovaní o trovách zastaveného konania možno posudzovať len procesné kritériá úspechu. Navrhovateľ bezdôvodným späťvzatím návrhu zavinil zastavenie konania, preto z hľadiska ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. má povinnosť nahradiť trovy konania. Hodnotu sporu určil navrhovateľ v návrhu na začatie konania v sume 7.848,73 €; okresný súd pri rozhodovaní o trovách konania nesprávne vychádzal z tarifnej hodnoty len v sume 5.867,35 €, do ktorej nezahrnul príslušenstvo pohľadávky.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadrili odporcovia 1/ a 2/ a vedľajší účastník na strane odporcov písomným podaním zo dňa 07.06.2013 (č.l. 124-126 spisu). Uviedli, že na strane navrhovateľa neexistujú žiadne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré by z hľadiska rozhodnutia o trovách odôvodňovali použitie ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. Na základe aktivity vedľajšieho účastníka zoberal navrhovateľ návrh na začatie konania späť v celom rozsahu.

Navrhovateľ sa o odvolaniu odporcov 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka na strane odporcov nevyjadril.

Odporca 3/ sa k odvolaniam ostatných účastníkov konania nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania (druhý výrok) podľa § 220 O.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

Podľa § 220 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 O.s.p.), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prejednávanej veci je zo spisu okresného súdu zistiteľné, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania doručeným okresnému súdu dňa 07.05.2012 domáhal proti odporcom 1/ až 3/ zaplata sumy 7.848,73 € s príslušenstvom (z toho suma 5.867,35 € predstavovala dlžnú istinu, suma 314,77 € predstavovala nezaplatený úrok a suma 1.666,61 € predstavovala nezaplatené vyčíslené úroky z omeškania). Nárok vyvodzoval zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0381405158 uzavretej dňa 04.06.2004 medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami 1/ a 2/ ako dlžníkmi; odporca 3/ prevzal ručenie za splnenie dlhu odporcov 1/ a 2/ z uvedenej zmluvy. Odporcovia sa dostali do omeškania s plnením splátok úveru, preto sa navrhovateľ obrátil na súd, aby im uložil povinnosť zaplatiť dlžnú sumu s príslušenstvom. Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 28.02.2013 okresnému súdu oznámil, že v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. v celom rozsahu návrh na začatie konania berie späť a konanie navrhol zastaviť. Okresný súd dispozičné oprávnenie navrhovateľa rešpektoval a napadnutým uznesením konanie v zmysle § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. zastavil. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., pretože navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania zaviazal ho na náhradu trov konania odporcom 1/ a 2/ a vedľajšiemu účastníkovi. Ako vyplýva z obsahu spisu vedľajšiemu účastníkovi priznal trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, písomné vyjadrenie zo dňa 06.12.2012) po 200,85 €, režijný paušál k úkonom po 7,63 € a DPH spolu vo výške 416,96 €; odporcom 1/ a 2/ priznal odmenu za jeden spoločný úkon právnej pomoci, t.j. za spoločné zastúpenie dvoch osôb v sume 200,85 €, režijný paušál k úkonom v sume 7,81 € a 20% DPH. Za základ pre určenie tarifnej odmeny zobral tarifnú hodnotu 5.867,35 €; príslušenstvo pohľadávky nezahrnul do základu pre určenie tarifnej odmeny. Navrhovateľa zaviazal, aby odporcom 1/ a 2/ a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov nahradil trovy konania spolu v sume 625,62 € na účet ich právneho zástupcu.

Z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania, nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p. Ustanovenie druhého odseku § 146 O.s.p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené). Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh voči odporcom v celom rozsahu späť, pričom z obsahu spisu je nesporné, že tak urobil potom ako do konania zahlásil vstup vedľajší účastník - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorý v konaní podporoval odporcov a tiež potom, čo sa k veci vyjadril vedľajší účastník dňa 06.12.2012 a odporcovia dňa 01.03.2013, možno konštatovať len jeden záver, že k späťvzatiu návrhu došlo v dôsledku procesného zavinenia navrhovateľa. Podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. vznikla navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporcom 1/ a 2/ (z vyššie uvedených dôvodov) i vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov trovy právneho zastúpenia. Navrhovateľ však videl nesprávnosť rozhodnutia okresného súdu v právnom posúdení veci, pretože okresný súd nezohľadnil § 150 ods. 1 O.s.p. a neprihliadol na okolnosť začatého konkurzného konania proti odporcom 1/ a 2/, resp. aj proti odporcovi 3/ pred začatím konania; navrhovateľ spochybňoval aj účelnosť trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka konania a odporcov 1/ a 2/.

Odvolačný súd odvolacie námietky nepovažoval za opodstatnené, pretože navrhovateľ nesprávne vychádza z ustanovenia § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. Návrh bol vzatý späť potom, čo do súdneho konania vstúpil vedľajší účastník, ktorý sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu k veci kvalifikovane vyjadril, rovnako ako odporcovia 1/ a 2/. Vedľajší účastník a odporcovia spochybnili opodstatnenosť návrhu. Okolnosť, že navrhovateľ si prihlásil pohľadávku do konkurzného konania neznamena ešte, že predmetné súdne konanie, ktoré vyvolal podaním návrhu, stratilo v celom rozsahu opodstatnenie. Nemožno prejudikovať, či a v akom rozsahu vôbec bude pohľadávka navrhovateľa v

konkurznom konaní uspokojená, preto samotné prihlásenie pohľadávky do konkurzu nemá vplyv na procesné zavinenie navrhovateľa na zastavení konania (vyhlásenie konkurzu na majetok účastníka konania nie je samo osebe dôvodom na späťvzatie návrhu na začatie sporového konania podaného proti tomuto účastníkovi). Okolnosti uvádzané navrhovateľom preto nie sú v prejednávanej veci dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p.

Navrhovateľ okrem toho namietal účelnosť trov právneho zastúpenia, ktoré vznikli na strane vedľajšieho účastníka a odporcov 1/ a 2/. V prejednávanej veci je zrejmé, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, pretože predmetný právny úkon uzavreli odporcovia 1/ a 2/ ako spotrebiteľia. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Pre správne rozhodnutie o odvolaní je potrebné primárne zodpovedať na otázky, či vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastúpením môže vzniknúť právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia. Účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. nastávajú okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu; výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nie je potrebný; prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma; dôvodom neprípustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania; následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013). Na podanie odvolania proti rozhodnutiu o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, vedľajší účastník súhlas podporovaného účastníka nepotrebuje, pretože takéto rozhodnutie vyznieva priamo v jeho neprospech. Z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva samostatné procesné postavenie vedľajšieho účastníka v konaní porovnateľné s postavením účastníka konania vo vzťahu k procesným právam a procesným povinnostiam. Z ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15.10.2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky č. 10a k ustanoveniu § 93 ods. 2 O.s.p.) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 O.s.p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre prípustnosť vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, vedľajší účastník má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník s tým, že nemusí preukazovať svoj právny záujem na jeho výsledku, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcov (spotrebiteľov) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. Z ustanovenia § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., podľa ktorého vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval. Nakoľko zastavením konania v dôsledku procesného zavinenia navrhovateľa vzniklo právo na náhradu trov konania odporcom, vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil náhradu trov konania za poskytnuté právne

služby. Ako bolo uvedené vyššie, zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Vzhľadom na to, že argumentácia vznesená vedľajším účastníkom na strane odporcov (ku ktorej sa pripojili aj odporcovia) viedla v konečnom dôsledku k späťvzatiu návrhu a zastaveniu konania, jeho náklady vynaložené na právnu pomoc považoval odvolací súd za vynaložené účelne.

V posudzovanom prípade spoločný právny zástupca odporcov 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka na strane odporcu v písomnom podaní zo dňa 06.12.2012 okrem citovania zákonných ustanovení a všeobecných vyjadrení o spotrebiteľských zmluvách zdôraznil, že zmluva o úvere zo dňa 04.06.2014 obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky; uviedol, že odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušila a navrhovateľ sa mohol domáhať len vydania bezdôvodného obohatenia, ktorý nárok bol premlčaný; v písomnom vyjadrení zo dňa 01.03.2013 doplnil argumentáciu ohľadom premlčania a spresnil beh premlčacej doby jednotlivých splátok úveru. Odvolací súd na tomto základe konštatuje, že trovy právneho zastúpenia, ktoré v konaní vznikli na strane vedľajšieho účastníka a odporcov 1/ a 2/, boli vynaložené účelne. Právny zástupca odporcov 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka uviedol relevantné skutočnosti spochybňujúce v konaní uplatňovaný nárok.

Správnosť výpočtu trov právneho zastúpenia odvolaním napadli odporcovia 1/ a 2/ a vedľajší účastník na strane odporcov. Odvolací súd po preskúmaní výpočtu trov právneho zastúpenia v prvom rade konštatuje, že okresný súd neurčito formuloval výrok o trovách konania, ktorým navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcom 1/ a 2/ a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Rozhodnutie o tom, že náhrada trov konania má byť zaplatená na účet advokáta je určením platobného miesta. Osoba, v prospech ktorej bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania alebo priznané právo na náhradu trov je účastník konania. Okresný súd však vo výroku uznesenia neodlíšil trovy právneho zastúpenia, ktoré vznikli na strane odporcov 1/ a 2/ a trovy právneho zastúpenia, ktoré vznikli na strane vedľajšieho účastníka. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý výrok uznesenia zmenil tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť trovy právneho zastúpenia odporcov 1/ a 2/ v sume 412,14 € a trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v sume 414,55 €, spolu v sume 826,69 € na účet ich spoločného právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom v Lučenci.

Pokiaľ ide o spôsob výpočtu trov konania vyhláška č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30.06.2013 (ďalej len „vyhláška“) v ustanovení § 10 ods. 2 upravuje, že za tarifnú hodnotu pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny sa považuje výška peňažného plnenia, ktorých sa právna služba týka určená pri začatí poskytovania právnej služby. Odvolací súd vychádzajúc z uvedeného ustanovenia § 10 ods. 1 a 2 vyhlášky nevidí dôvod do tarifnej hodnoty zahrňovať príslušenstvo pohľadávky. Skutočnosť, že tarifná hodnota peňažného plnenia subsumuje príslušenstvo pohľadávky ku dňu poskytovania právnej služby právna úprava neuvádza; naopak v ustanovení § 10 ods. 2 časť za bodkočiarkou vyhláška výslovne uvádza, že za cenu práva sa považuje aj hodnota „pohľadávky“, pričom právny poriadok odlišuje pojem „pohľadávka“ a „príslušenstvo pohľadávky“ (ide o pojmy s rozdielnym obsahom). Názor, že do výpočtu trov konania je potrebné zahrnúť aj príslušenstvo pohľadávky (istiny) vyplýva len z extenzívneho výkladu predkladaného právnym zástupcom odporcov 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka, ktorý vôbec nereaguje na analógiu so zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, ktorú pripustil aj najvyšší súd (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5MCdo/17/2010 zo dňa 15.04.2011); súdny poplatok v predmetnej veci bol vyrubený podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov zo základu v sume 5.867,35 €, do ktorého nebolo zahrnuté príslušenstvo pohľadávky (úroky a úroky z omeškania). Odvolací súd preto za základ pre určenie tarifnej odmeny považoval istinu pohľadávky v sume 5.867,35 €. Odmena právneho zástupcu za jeden úkon právnej služby určená podľa § 10 ods. 1 vyhlášky je 200,85 €. Vyhláška vymenúva úkony právnej služby, za ktoré patrí advokátovi odmena v ustanovení § 14. Pre správne posúdenie výšky základnej sadzby tarifnej odmeny v predmetnej veci bolo namieste vychádzať z ustanovenia § 13 ods. 2 vyhlášky, pretože ide o spoločné úkony právneho zástupcu pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb, pri ktorých sa sadzba tarifnej odmeny znižuje o 50%. Na strane vedľajšieho účastníka trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny právneho zástupcu celkom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava právneho zastúpenia, písomné vyjadrenie zo dňa 06.12.2012 a písomné vyjadrenie zo dňa 01.03.2013). O spoločné úkony právnej pomoci za zastúpenie troch

subjektov ide pri príprave a prevzatí právneho zastúpenia, vypracovaní písomného podania zo dňa 01.03.2013, za ktoré právnomu zástupcovi patrí odmena v rozsahu 50%, t.j. v sume 100,43 €. Za vypracovanie písomného podania zo dňa 06.12.2012 patrí právnomu zástupcovi odmena v celom rozsahu, t.j. v sume 200,85 €; na základe uvedeného vznikol vedľajšiemu účastníkovi nárok na odmenu za zastúpenie vedľajšieho účastníka spolu v sume 401,71 € (100,43 € + 200,85 € + 100,43 €) s poukazom na § 14 ods. 1 písm. a) a písm. b) vyhlášky v znení účinnom do 30.06.2013 a nárok na náhradu výdavkov na mieste telekomunikačné a miestne prepravné výdavky v sume 12,84 € (7,63 € + 5,21 €); vedľajší účastník má preto právo na náhradu trov právneho zastúpenia spolu v sume 414,55 € (401,71 € + 12,84 €).

Na strane odporcov 1/ a 2/ trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny právneho zástupcu za spoločné úkony právnej služby (prevzatie a príprava právneho zastúpenia, písomné vyjadrenie zo dňa 01.03.2013). Odporcovia 1/ a 2/ splnomocnili dňa 27.02.2013 právneho zástupcu na zastúpenie v súdnom konaní. Pri spoločných úkonoch patrí právnomu zástupcovi odmena v rozsahu 50%. Za spoločný úkon pri zastúpení odporcov 1/ a 2/ patrí právnomu zástupcovi odmena v sume 200,86 € (2 osoby x 100,43 €). Odporcovia 1/ a 2/ majú nárok na odmenu za dva spoločné úkony právnej pomoci za zastúpenie odporcu 1/ a odporkyne 2 v sume 401,72 € (2 x 200,86 €); náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné a miestne prepravné výdavky za zastúpenie odporcov 1/ a 2/ k dvom spoločným úkonom právnej pomoci patrí v sume 10,42 € (2 x 5,21 €); odporca 1/ a 2/ majú právo na náhradu trov právneho zastúpenia spolu v sume 412,14 € (401,72 € + 10,42 €). Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v sume 414,55 € a trovy právneho zastúpenia odporcov 1/ a 2/ v sume 412,14 €, spolu v sume 826,69 € je navrhovateľ povinný nahradiť na účet právneho zástupcu odporcov 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaním nenapadnuté výroky uznesenia okresného súdu o zastavení konania, o nepriznaní náhrady trov konania odporcovi 3/ o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku zostali nedotknuté (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Odporcovia 1/ a 2/ a vedľajší účastník na strane odporcov boli v odvolacom konaní úspešní a preto im podľa vyššie citovaných ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Navrhovateľ v odvolacom konaní úspech nemal. Odporca 1/, odporkyňa 2/ a vedľajší účastník si trovy odvolacieho konania uplatnili každý v sume 61,94 € za vyjadrenie k odvolaniu a režijný paušál spolu v sume 7,81 €. Odvolací súd im priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z odmeny za spoločné vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 07.06.2013 podľa § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky v spojení s § 13 ods. 2 vyhlášky každému v sume 50,22 € (1/4 zo sumy 200,85 €) a uplatnený jeden režijný paušál v sume 7,81 € (každému z neho priznal 1/3). Odporcom 1/ a 2/ priznal trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní v sume 105,66 € a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní v sume 52,83 €. Trovy odvolacieho konania spolu v sume 158,49 € navrhovateľovi uložil nahradiť na účet právneho zástupcu odporcov 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka na strane odporcov JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom v Lučenci (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.